

حکمتيار تشنه سلطه جویی در افغانستان است!

گروه های تروریستی منجمله طالبان، حزب اسلامی، شبکه حقانی و . . . از سالیان متمادی به این طرف همواره کوشیده اند تا افغانستان را بطرف قهقرا و عقب گرایی سوق دهند و باعث نا امنی و جنگ در افغانستان شده اند و این اعمال غیر انسانی گروه های دهشت افکن تا حال ادامه دارد و هر روز فعالیت های تروریستی شان وحشتناک تر و غیر انسانی تر میگردد، ولی در این اواخر گلبدین حکمتیار رهبر حزب اسلامی که فعلاً در دامان حلقات نظامی و استخباراتی پاکستان قرار دارد و تمام فعالیت های تروریستی و تخریبکارانه خویش را از آنجا در افغانستان سازماندهی و عملی می نماید اظهارات اخیر وی می رساند که دوباره ایشان می خواهد تا در کشور در نبود کشورهای خارجی حکمرانی نماید و گفته است که حاضریم امریکا را برای خروج آبرومندان همراهی کنیم و اگر کمک های بیشتر پاکستان نبود امریکا تا امروز نمی توانست در افغانستان دوام بیاورد و به فعالیت های تخریبکارانه خود ادامه دهد و پاکستان هیچگونه فعالیتی در امور افغانستان ندارد.

البته وابستگی های گلبدین حکمتیار مانند آفتاب بر همگان روشن است که وی فروخته شده و حلقه بگوش سازمان های مخوف استخباراتی پاکستان است و از ۳۰ سال بدین طرف آله دست آنها بوده و گوش به فرمان بر علیه منافع ملی در کشور قد علم کرده است. قبل از وارد شدن مجاهدین در سال ۱۳۷۰ موصوف با استفاده از یک تعداد افراد در داخل شهر کابل باعث جنگ های داخلی گردید و بزرگترین عامل جنگ و بدامنی و قتل و کشتار در شهر کابل شخص حکمتیار می باشد چرا که باشندگان شهر کابل در آن زمان شاهد اند که روزانه با صدها راکت کورکورانه بالای مناطق مسکونی شهر کابل انداخت می نمود و باعث کشته شدن و ویرانی این شهر گردید که جنایات وی ثبت تاریخ افغانستان می باشد. در آن زمان حکومت مجاهدین به دلیل اینکه وی نیز در جهاد افغانستان سهم داشته و چون شخصیت تشنه به قدرت است در آن زمان پست صدارت کشور برایش پیشنهاد گردید ولی این موضوع نیز از جانب وی رد شد و به نظر می رسد که حکمتیار بجز ریاست جمهوری و بردن افغانستان در دامان حلقات نظامی پاکستان هیچ سمت دیگری را قبول ندارد.

به هر حال اگر ما به حرف های پوچ و میان تهی گروه های تروریستی گوش فرا دهیم که گویا نیروهای خارجی قبل از تجهیز کامل نیروهای امنیتی افغان از کشور خارج گردند باز در افغانستان ما شاهد جنگ های دهه هفتاد و هشتاد خواهیم بود که گروه های تروریستی و اجیر به کمک کشورهای آزمند منطقه دوباره افغانستان را میدان جنگ ساخته و باعث تخریب و ناامنی بیشتر در کشور میگردد.

البته مردم ما نیز برای دوامدار نمی خواهند که کشورهای خارجی حضور همه جانبه در افغانستان داشته باشند ولی این امر زمانی تحقق می یابد که در قدم نخست نیروهای امنیتی آنقدر قوی و نیرومند گردند تا بتوانند از تهدیدات کشورهای همسایه در امان بوده و نیروی متوازن با معیارهای امروز جنگی به سطح کشورهای منطقه داشته باشیم، چرا که در حال حاضر با وجود حضور عساکر نظامی نزدیک به (۵۰) کشور در افغانستان، پاکستان با بی شرمی تمام با نقض حاکمیت در حریم افغانستان حملات توپخانه ای و راکتی را انجام میدهد حال تصور کنیم که اگر این کشورها در افغانستان در شرایط کنونی حضور نداشته باشند شاید فوج پاکستان سلاح ثقیل خود را به چهار آسیاب آورده و از آنجا شهر کابل را مورد آماج قرار دهد.

پس در شرایط کنونی حضور جامعه جهانی در افغانستان به نفع صلح و ثبات بوده اما، ما از کشورهای در حال مبارزه در افغانستان می خواهیم تا در قدم نخست با سرکوب نمودن لانه های اصلی تروریسم در آن سوی خط دیورند توجه نموده و بعداً در تجهیز نیروهای امنیتی در توازن با کشورهای آزمند منطقه از هیچ کوششی دریغ ننمایند.

بالحترام

ع. منصورى

